

PROFESORI COORDONATORI:

CHIORESCU CRISTINA

MANDACHE MONICA

NĂPÎRCĂ FELICIA

GORESCU CARMEN

ANI DE LICEU

REVISTA ELEVILOR SI A CADRELOR
DIDACTICE DE LA LICEUL
TEORETIC,,DR. MIHAI CIUCĂ”
SĂVENI

Încotro o luăm noi, încotro o luați voi și încotro o iau restul?

Călătorie în lumea
fascinantă a cărții

„Lumea se
schimbă! Noi?”

Către mama...o scrisoare
niciodată expediată

Dincolo de critica
literară și mai aproape
de lectură – despre
viață, artă,
mythos și simbolism

ANI DE LICEU

Revista Elevilor Și A Cadrelor Didactice De La Liceul Teoretic

”Dr. Mihai Ciucă”Săveni

PROFESORI COORDONATORI:

CHIORESCU CRISTINA

MANDACHE MONICA

NĂPÎRCĂ FELICIA

GORESCU CARMEN

Editat de:

Liceul Teoretic ”Dr. Mihai Ciucă”Săveni

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Prof. Monica Mandache

Prof. Felicia Năpîrcă

Prof. Carmen Gorescu

Elev Elena Năpîrcă

Nota: Conținutul lucrărilor cuprinse în această revistă, corectitudinea numelor autorilor și a culegerii textului sunt, în totalitate, responsabilitatea autorilor lucrărilor individuale.

ISSN 2601 - 1646, ISSN-L 2601 - 1646

Încotro o luăm noi, încotro o luați voi și încotro o iau restul?

Eleva Roxana Andreea Matei, clasa a XII-a B

Liceul Teoretic, „Dr. Mihai Ciucă” Săveni

Aruncând o privire de ansamblu peste toate experiențele mele din liceu, pot spune cu mândrie că DA, a fost cea mai frumoasă perioadă din viața mea, pentru că așa mi-am făcut-o eu, așa mi-au făcut-o colegii, prietenii și profesorii. Am încercat să profit de toate oportunitățile care s-au ivit, sau cel puțin de cele despre care am auzit în tot zbuluciumul meu intelectual, ca nu cumva să ratez o lecție sau să omit un lucru din ce mă interesa.

Am avut ocazia, anul acesta - ultimul meu an de liceean! - să cunosc preferințele elevilor de clasa a-8-a care se îndreaptă, la rândul lor, cu pași repezi spre liceu. Am aflat de organizarea Zilei portilor deschise și, pentru că am aflat, m-am și implicat, alături de echipa de elevi și profi. I-am primit în școala și le-am fost ghizi elevilor de la școlile din jurul Săveniului și am avut motive să meditez la ce știau ei despre viața de liceean, la ce am trait eu, la cum as fi vrut să fie...

Nu pot spune că i-am vazut înfricosati în fața acestei schimbări... în privirile lor nu am citit frică, ci mai mult o comoditate, o stare de relaxare.

Hm... Sper că macar de acum înainte să iasă din această stare de confort, pentru că nu pot să rămână așa!

Ma gandeam, privindu-i și ascultându-i, că pasivitatea duce la o viață monotonă, fără bucuria zilei de mâine. Nu trebuie să se mulțumească cu puțin. Eu mi-am dorit în anii de liceu, să am ocazia să mă implic mai mult, să ies cât mai des din rutina. Nu pot spune că nu au fost activități sau nu a existat implicare din partea profesorilor - cred că cel mai mare respect îl port dumealor pentru tot ce au făcut dar cred că e vorba de interesul în informației de către elevi și voința lor de a asculta, de a spune Da oricărei inițiative. Inșă recunosc că, de multe ori în liceu s-au intamplat lucruri, activități interesante, frumoase - dar de care nu am aflat sau am aflat prea tarziu. Probabil informarea nu a fost un punct forte în dragul nostrum liceu, dar voi, ca elevi, ridicați privirea și nu așteptați să vi se spună, porniți voi inițiative care să fie apreciate, urmate. O să aveți timp de învățat, de stat la școală peste program, o să aveți și timp liber. O să existe oameni care o să vă ajute să înțelegeți, să îndrăgiți un domeniu de cunoaștere și să puneți bazele viitorului voștru vis, să evoluati, să aveți principii sănătoase de viață. Trebuie să vă plăcă... competiția, dar să puneți pe primul plan cooperarea.

Mi-a plăcut să fiu un fel de ghid în ceea ce privește alegerea unui profil viitor, dar recunosc că am rămas dezamăgită remarcând că sunt atât de puțini care mai văd bucuria din spatele unui exercițiu la matematică, tainele chimiei ascunse în formule care te înconjoară și de care ai nevoie la tot pasul sau cât de fascinant e să te întrebi cum de poți funcționa ca organism. Da, *“de gustibus non disputandum”*. Dar eu voi face o pledoarie pentru ceea ce se cheama discipline reale, mai ales pentru matematica.

Majoritatea se îndreaptă spre partea umanistă, fără să știe că o oră de matematică poate fi la fel de frumoasă ca una de istorie. Nu e un lucru de condamnat, dar atât timp cât vi se oferă sprijin să cutreierați fronturi noi, profitați. E mult mai ușor să-l iei pe “nu vreau” sau “nu pot” în brațe, știu asta, dar, uite, cele mai frumoase lecții au fost făcute în istorie, au fost spuse în

franceză, engleză... au reacționat una cu cealalta formând chimia și toate au evoluat odată cu biologia într-un cadru geografic greu de descris. Ce ziceti de asta? Multe au rămas doar povești în urma cărora trebuie să vedem aplicabilitatea, frumusețea naturii noastre. Și de ce să nu continuăm noi să dezlegăm, să înțelegem și să păstrăm această frumusețe? Ei bine, da... prin matematica, chimie, biologie...dar la fel de important prin arte, istorie, geografie, limbi moderne, filozofie... Avem de câștigat mai mult decât credem și e păcatul nostru că nu dorim să profităm de orice avem la dispoziție.

Din tot ce am adunat până acum vă pot spune că liceul nostru, se clasează în fruntea celor mai apreciate licee de către foștii elevi și părinții acestora. Tot meritul îl au profesorii... unii mai mult, alții mai puțin. Fiecare își are contribuția. Pe această cale aș dori să le mulțumesc (a câta oară nici nu mai are relevanță, merită mult mai mult). Respectul contează mai mult decât orice notă de 10, decât orice aspirație falsă ori impresie.

Sincer, mi-e greu să admit că am “îmbătrânit” și că sunt nevoită să plec,... fără să las nimic în urmă, în schimb. Adică, asta e impresia mea, că nu mi-am lasat “amprenta” mai vizibil.

Nu știu sigur cui mă adresez, câți dintre voi înțelegeți ce vreau să spun în această marturisire și probabil omit alte lucruri mai importante pentru unii decât pentru alții... distracția, socializarea, lenea... Dar cred sincer că sunt doar un fundal pentru lucrurile mai relevante pe care puteți să le faceți acum, ca liceean, pentru tine, pentru viitorul tău. Adică, să nu pierzi pe nimicuri acest timp pretios.

Deschideți ochii, voi, dragii mei viitori “fosti colegi de liceu”, lăsați acea “râcă” permanentă dintre voi, pusă pe seama unor superficialități, bucurați-vă de colectiv chiar dacă el nu se bucură de voi.

Învățați! O faceți pentru voi și asta nu v-o poate lua nimeni.

STAGIU DE PREGĂTIRE PRACTICĂ
ELEVII CLASEI a XII-a E
S.C. GIRASOLE S.R.L.
MODULUL: MONITORIZAREA PROCESELOR DE PRODUCȚIE

Zile la rând elevii claselor a XII –a de la profilul industrie textilă și-au arătat abilitățile. Stagiile de practică sunt un real ajutor atunci când vor intra pe piața muncii.

PREGĂTIREA MATERIALELOR PENTRU CROIT

*ȘPĂNUIREA

*DECUPAREA DETALIILOR PRODUSELOR TEXTILE

*TERMOLIPIREA

***PRELUCRAREA DETALIILOR**

***ASAMBLAREA DETALIILOR**

FINISAREA PRODUSELOR

PRODUSUL FINIT-CĂMAȘĂ PENTRU FEMEI

Excursia școlară – cea mai complex cale de a învăța

Autor profesor Carmen Merticariu

MOTTO

”Excursiile te învață mai mult decât 10 biblioteci la un loc ”(Nicolae Iorga)

Ce poate fi oare mai frumos, mai încântător și mai deconectant pentru oricare dintre noi decât drumeția? Din totdeauna o lege a firii l-a determinat pe om să iubească natura, să-i transforme farmecul într-un adevărat prieten, să-și caute în mijlocul ei atât de râvnitele clipe de destindere, de petrecere și voie bună.

Tocmai de aceea e atât de frumos și înălțător pentru un cadru didactic să fie el însuși, deschizător și călăuzitor de drumuri pentru micii discipoli aflați la vârsta copilăriei, a adolescenței, vârstă a ”descoperirii lumii”, pentru a le înlesni cunoașterea, aducându-i în contact direct cu natura, cu frumusețile patriei dar și cu oamenii ce o îmbogățesc și o înzestreză necontenit.

În felul acesta, prin excursie, profesorul ofera elevilor săi șansa și bucuria de a învăța și experimenta lucruri noi, de a ști mai multe despre ce înseamnă țara cu bogățiile și frumusețile ei naturale, dar nu în sala de clasă

Firește, oferă aceasta bucurie a descoperirii/redescoperirii atât elevilor cât și profesorilor. E un minunat prilej pentru toți de a ne îmbogăți cunoștințele și de a ne modela simțirea, deoarece ea este o lecție vie de învățătură, după care nu sună clopoțelul, în care se deschide marea carte a patriei și a naturii, din care poți învăța direct despre munți și despre ape, despre plante și animale, despre oameni și faptele lor.

Dar ce este excursia? Din punct de vedere științific termenul desemnează *principala formă de turism școlar; o călătorie cu durată de cel puțin o zi, efectuată în afara localității de reședință, cu un mijloc de transport și care are ca scop recreerea și refacerea fizico- psihică a persoanei, culegerea de informațiilor prin observare directă, cunoașterea mediului în care trăim*

Din punct de vedere practic această formă de turism școlar reprezintă un prilej de a cultiva elevilor dorința de a călători, de a cunoaște, de a ști cât mai mult, de a câștiga prin propriile forțe cunoștințe noi, de a lega prietenii,

contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de elevi astfel încât după trecerea anilor ei își vor aminti cu plăcere despre întâmplările și peripețiile din timpul excursiei. Datorită faptului că este poate mai apropiat de elev decât la școală, orice profesor poate reuși să-l cunoască mai bine în toate manifestările lui și, ca atare, să poată realiza mai fructuos sarcinile educației morale.

Trebuie să știm și ce implică excursia pentru cadrele didactice, dincolo de calitatea de a împlini cu măiestrie rolul de părinte, prieten, profesor, pentru ca toți elevii să se bucure deplin de această ieșire văzută de ei ca o evadare din cotidian. Înainte de orice, multă documentare !!!de la stabilirea traseului și cunoașterea lui în detaliu,, până la căutarea celor mai optime mijloace de transport, cazare, masă, pentru a putea atinge atât scopul științific cât și cel cultural propus. De asemenea, profesorul trebuie să fie atent și la nevoile oamenilor cu care pleacă la drum, elevii și colegii probleme de sănătate, interacțiuni sociale, emoții etc... toate pot ajuta sau crea probleme în excursie iar profesorul organizator trebuie să fie pregătit să le rezolve.

Potrivit bibliografiei de specialitate dar și în urma unor observații personale, în proiectarea – organizarea și desfășurarea unei excursii, se pot identifica două mari etape:

ETAPA PREGĂTIRII EXCURSIEI unde profesorii- organizatori se axează pe alegerea traseului, a obiectivelor turistice, căutarea unor mijloace de transport, cazare, masă, optime pentru buna desfășurare a activităților propuse. Se recomandă pentru evitarea oboselii, plictiselii participanților ca itinerarul să nu fie nici în ansamblu dar nici în anumite zile cu o încărcătură informațională prea mare. Excesul de informație într-un timp limitat împiedică trăirile emoționale și momentele de reflecție personală asupra celor văzute, elevii rămânând la final cu impresia că au trecut prin diverse locuri.

Programul zilnic stabilit de comun acord atât de organizatori cât și de beneficiari, ținând cont de dificultatea traseului, vârsta participanților, numărul și importanța obiectivelor, transport, masă; caracteristica esențială a acestuia fiind *flexibilitatea* în raport cu situațiile concrete pentru evitarea supraîncărcării (ce poate duce la nemulțumiri) și crearea unei stări emoționale pozitive.

Constituirea grupului – aspect ce este condiționat de particularitățile vârstei (acolo unde nu participă membrii unei singure clase), de relațiile dintre profesori și elevi (pentru evitarea conflictelor indiferent de natura lor), de identificarea eventualelor probleme de sănătate pentru a preîntâmpina și depăși situații de criză ce pot apărea. Participanții sunt informați asupra costurilor legate de transport, cazare, masă diverse vizite; data, locul plecării și întoarcerii, precum și regulile ce urmează să fie respectate, semnând un contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de elevi astfel încât după trecerea anilor ei își vor aminti cu plăcere despre întâmplările și peripețiile din timpul excursiei. Datorită faptului că este poate mai apropiat de elev decât la școală, orice profesor poate reuși să-l cunoască mai bine în toate manifestările lui și, ca atare, să poată realiza mai fructuos sarcinile educației morale.

Trebuie să știm și ce implică excursia pentru cadrele didactice, dincolo de calitatea de a împlini cu măiestrie rolul de părinte, prieten, profesor, pentru ca toți elevii să se bucure deplin de această ieșire văzută de ei ca o evadare din cotidian. Înainte de orice, multă documentare !!!de la stabilirea traseului și cunoașterea lui în detaliu,, până la căutarea celor mai optime mijloace de transport, cazare, masă, pentru a putea atinge atât scopul științific cât și cel cultural propus. De asemenea, profesorul trebuie să fie atent și la nevoile oamenilor cu care pleacă la drum, elevii și colegii probleme de sănătate, interacțiuni sociale, emoții etc... toate pot ajuta sau crea probleme în excursie iar profesorul organizator trebuie să fie pregătit să le rezolve.

Potrivit bibliografiei de specialitate dar și în urma unor observații personale, în proiectarea – organizarea și desfășurarea unei excursii, se pot identifica două mari etape:

ETAPA PREGĂTIRII EXCURSIEI unde profesorii- organizatori se axează pe alegerea traseului, a obiectivelor turistice, căutarea unor mijloace de transport, cazare, masă, optime pentru buna desfășurare a activităților propuse. Se recomandă pentru evitarea oboselii, plictiselii participanților ca itinerarul să nu fie nici în ansamblu dar nici în anumite zile cu o încărcătură informațională prea mare. Excesul de informație într-un timp limitat împiedică trăirile emoționale și momentele de reflecție personală asupra celor văzute, elevii rămânând la final cu impresia că au trecut prin diverse locuri.

Programul zilnic stabilit de comun acord atât de organizatori cât și de beneficiari, ținând cont de dificultatea traseului, vârsta participanților, numărul și importanța obiectivelor, transport, masă; caracteristica esențială a acestuia fiind *flexibilitatea* în raport cu situațiile concrete pentru evitarea supraîncărcării (ce poate duce la nemulțumiri) și crearea unei stări emoționale pozitive.

Constituirea grupului – aspect ce este condiționat de particularitățile vârstei (acolo unde nu participă membrii unei sigure clase), de relațiile dintre profesori și elevi (pentru evitarea conflictelor indiferent de natura lor), de indentificarea eventualelor probleme de sănătate pentru e preîntâmpina și depăși situații de criză ce pot apărea. Participanții sunt informați asupra costurilor legate de trasport, cazare, masă diverse vizite; data, locul plecării și întoarcerii, precum și regulile ce urmează să fie respectate, semnând un proces verbal/ tabel prin care se angajează să respecte regulamentul școlar, regulile de circulație, va păstra curetenia, va urma indicațiile profesorului etc.

ETAPA DE DESFĂȘURARE A EXCURSIEI unde *punctualitatea* este esențială pentru a preveni posibile consecințe nefaste. Nu li se va permite copiilor să întârzie, întregul grup fiind obligat să-și adapteze programul în funcție de deciziile stabilite. Orice excursie include *vizite la muzee, mănăstiri, grădini zoologice* aspecte care contribuie la atingerea scopurilor instructiv- educative propuse. Un rol important îl constituie modul cum se desfășoară vizitele dar și comportamentul elevilor. Pentru ca vizitarea unor muzee să nu fie doar o plimbare prin fața exponatelor este binevenit explicațiile unui ghid specializat. În vizitarea unor mănăstiri se pune accent pe atitudinea elevilor la intrarea în biserică, vstimentația decentă dar și comportamentul civilizat. Dincolo de aceste aspecte, este un prilej de mare emoție aprinderea unei lumânări, sau rostirea unei rugăciuni. Vizitarea unor grădini zoologice presupune câteva reguli stricte de comportament față de animale pentru a preveni apariția unor accidente.

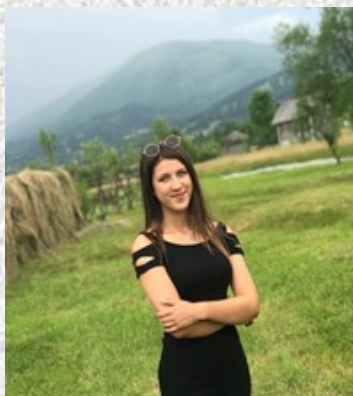
Aceeași atenție deosebită trebuie acordată și modului în care se desfășoară luarea mesei în grup sau întocmirea unui program de activități la alegere precum : dans , diverse jocuri, unde esențial este implicarea tuturor membrilor din grup.

Pe parcursul unei excursii, atât profesorii cât și elevii pot fi protagoniștii unor situații plăcute sau mai puțin plăcute. Modul de prevenire și rezolvare a problemelor ivite depinde foarte mult de atitudinea organizatorului căruia îi revine cea mai mare responsabilitate. Parafrazând-o pe **Maria Eliza Dulama**”.....*pe altarul unei excursii, profesorul organizator jertfește pasiune, timp, energie, dar micul său sacrificiu face ca roadele pe care le culeg elevii pe parcursul câtorva zile să fie mai bogate decât cele adunate în timpul unor nenumărate lecții*”.

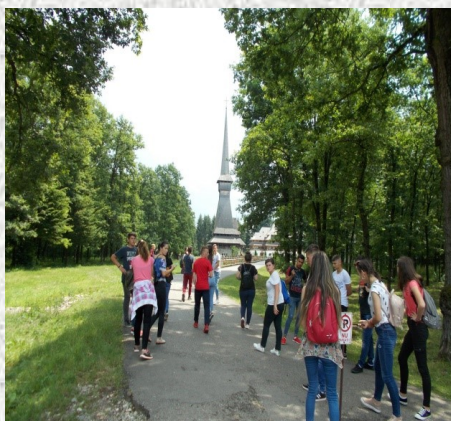
Din perspectiva elevilor participanți ei sunt singurii care pot ”măsura” experiența unor astfel de trăiri.

”.....**Maramureș**, un loc plin de isorie cu locuri minunate și cu oameni deosebiți.....prin cadrul excursiei **Muncim împreună ne bucurăm împreună- Fortys 2019** am putut vizita foarte multe obiective turistice Această excursie a fost minunată, am întâlnit persoane cu care am avut multe de vorbit , drumul spre Maramureș a fost magnific, plin de brazi și cu priveliști care te lăsau fără grai și am vizitat niște locuri extraordinare: **Universitatea Ștefan cel Mare** – un loc în care am observat multe invenții din industria alimentară; **mănăstirile din Maramureș** sunt superbe, foarte înalte și cu o arhitectură deosebită dar și cu o poveste interesantă. **Cimitirul Vesel m-a surprins prin crucile făcute manual, care ascundeau câte o poveste plină de tâlc; mănăstirea Săpânța Peri** cea mai înaltă construcție de lemn din Europa cu o înălțime de aproximativ 75 m și o poveste pe măsură; **Memorialul Victimelor Comunismului**, fostă închisoare comunistă în care erau închiși la vremea aceea oameni politici, cei care erau împotriva regimului, preoți, femei, scriitori, doctori, foarte mulți oameni cu lți; **Moara lui Mecles** era foarte interesantă, aici am văzut cum funcționează o moară care nu este conectată la curent, ci funcționează cu ajutorul apei. Tot aici am văzut cum funcționează vâltoarea, o mașină de spălat eco; Deși această excursie a trecut repede în urma ei au rămas amintirile pe care nu le voi uita niciodată, dar și prietenii pe care le-am legat pe durata acestei excursii.....”

(Luca Florentina , clasa a-IX -a D)

Vâltoarea

Mănăstirea Săpânța- Peri

”....Din punctul meu de vedere acest proiect și miza acestuia m-a făcut să-mi dau mai mult interesul, să fiu mai motivată în a acumula informații care îmi vor fi foarte utile, ales acum , fiind în ultimul an de liceu și aveam nevoie, sincer, de un ajutor pentru amă dezvoltă. Întreaga experiență de care am avut cu toți colegii mei parte și faptul că profesorii au fost atât de implicați și devotați, au făcut să fim foarte relaxați, să ne bucurăm de tot ce am văzut în jurul nostru fără rețineri și să rămânem cu niște amintiri unice. Consider că acest proiect, respectiv excursie, îi ajută foarte mult pe elevi să evolueze. Profesorii sunt altfel implicați, nu sunt presiunile de la ora, sa nu greșim, sa nu luăm cumva a notă proastă. Acest proiect ne-a oferit șansa sa gresim și sa învățăm din greșelile noastre, dar și a celor din jurul nostru. Iar după atât de multă muncă depusă din partea tuturor, excursia de la sfârșit a venit per-

Cimitirul vesel –Săpânța

Memorialul Victimilor Comunismului

Muzeul satului maramureșan

Mănăstirea Bârsana

Repere bibliografice:

- Dulama, Maria Eliza, *Didactica geografică*, Editura Clusium, Cluj – Napuca, 1996.
 Ilinca, N., Mândruț, O. – *Elemente de didactică aplicată a geografiei*, Editura CD Press, București, 2006.
 Giurcănescu, Claudiu, *Îndrumător metodic pentru organizarea activităților turistice cu elevii*, Editura Didactică și pedagogică, București, 1983.

PROIECT

Săptămâna educației globale

19-23 noiembrie 2018

„Lumea se schimbă! Noi?”

2018

Procesul globalizării pune acut problema raporturilor local–global la nivelul fiecărei națiuni. Odată cu conștientizarea societății globale și pe măsura angrenării în mecanismele ei, posibilitatea unor decizii izolate pentru comunități și națiuni devine din ce în ce mai redusă. Indivizii, grupurile, comunitățile și națiunile nu se mai pot sustrage acestui proces care universalizează comportamente, moduri de a gândi și de a acționa, stiluri de viață sau amenințări de orice natură.

Consiliul Europei și educația globală. Perspectivă și acțiune

Printr-un Acord al Consiliului Europei, s-a instituit Centrul Nord – Sud, denumit oficial Centrul European pentru Interdependență și Solidaritate. Deschis la Lisabona în anul 1990 (cf. Rezoluției (89)14 adoptată de Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei din 16 nov. 1989), acesta reunește 39 state. În prezent, Centrul Nord – Sud s-a aliat Directoratului Consiliului Europei pentru Educație, Cultură, Tineret și Sport.

Mandatul Centrului Nord – Sud al Consiliului Europei constă în: Asigurarea cadrului pentru cooperare europeană pentru creșterea conștientizării publice asupra problemelor interdependenței globale;

Promovarea politicilor de solidaritate în conformitate cu obiectivele și principiile Consiliului Europei: respectarea drepturilor omului, democrație și coeziune socială.

Activitatea Centrului Nord – Sud se bazează pe trei principii: dialog, parteneriat și solidaritate. Guvernele, parlamentele, autoritățile regionale și locale și organizațiile societății civile reprezintă partenerii în acest dialog și parteneriat cvadriloc, fiind implicați în activitățile Centrului. Centrul Nord – Sud acționează în două direcții majore: creșterea conștientizării problemelor interdependenței și solidarității globale prin educație și potențialul tinerețului; promovarea solidarității Nord Sud în conformitate cu principiile și obiectivele Consiliului Europei prin dialogul dintre Europa, țările sud-mediteraneene și Africa.

Astfel, ca modalitate de materializare a primei direcții de acțiune, Centrul Nord – Sud a inițiat **Programul european Educația Globală** pentru a dezvolta, întări și susține strategiile de implementare a educației globale și de formare a capacității de dezvoltare a acesteia, prin intermediul instituțiilor și practicienilor din domeniul educației atât din zona formală, cât și non-formală.

În concepția Centrului, **educația globală cuprinde:** educația pentru dezvoltare, educația pentru drepturile omului, educația pentru pace și prevenirea conflictelor și educația interculturală.

Momentul de referință al programului îl reprezintă **Săptămâna Educației Globale**, organizată anual în noiembrie. Acesta este proiectat ca un punct de start al activităților de educație globală care se recomandă a se derula de-a lungul unui an, nu ca acțiuni izolate, în vederea asigurării eficienței.

Tema aleasă pentru **Săptămâna Educației Globale 2018** este

„Lumea se schimbă! Noi?” “The world is changing, what about us?”.

Alegerea acestei teme este rezultatul discuțiilor și consultării coordonatorilor naționali ai Săptămânii Educației Globale, care au considerat că interdependența este o prioritate în contextul internațional actual, încadrându-se, de asemenea, și în mandatul Centrului Nord – Sud.

Centrul Nord - Sud al Consiliului Europei promovează cea de-a 20-a ediție anuală a Săptămânii Educației Globale (GEW), care va avea loc în perioada 19-25 noiembrie 2018, sub tema "Lumea se schimbă, cum rămâne cu noi". Evenimentele au loc în întreaga Europă, în contextul educației formale și non-formale.

Tema din acest an se concentrează asupra stilului de viață durabil și se referă direct la Obiectivele de dezvoltare durabilă ale Națiunilor Unite (SDG), care vizează eliminarea sărăciei extreme, reducerea inegalităților și combaterea amenințării cu schimbările climatice până în 2030.

Este un apel pentru a ne regândi obiceiurile și căile de trai, cheltuim și consumăm, dar găsim și noi modalități de educație și socializare. Prin preluarea deșeurilor, poluării, emisiilor și utilizării resurselor naturale, stilul de viață durabil este esențial pentru protejarea mediului. Acesta este motivul pentru care tema din acest an cere să se reflecteze despre activitățile noastre zilnice, aspirațiile viitoare și impactul pe care îl putem avea asupra influențării schimbării.

Educația globală cuprinde educația pentru dezvoltare, educația privind drepturile omului, educația interculturală, educația pentru pace și soluționarea conflictelor. Se fundamentează pe înțelegerea problemelor fundamentale ale cetățeniei globale. Aceste probleme Conștientizarea trăirii într-o lume globalizată și a rolului nostru ca cetățeni ai acestei lumi;

Atitudini de respect pentru diversitate și abilități de comunicare interculturală;

Înțelegerea cauzelor și a efectelor problemelor majore care afectează lumea;

Oportunități de a concepe și a lua măsuri pentru a face lumea un loc mai echitabil și durabil.

Partener în proiect: Primăria orașului Săveni, Biblioteca orașului Săveni, Muzeul orașului Săveni

Participanți: elevi, cadre didactice, părinți, membri ai comunității.

Vizita la Fierărie Săveni Prof. Cătălina Gușu

Graficul activităților Proiectului

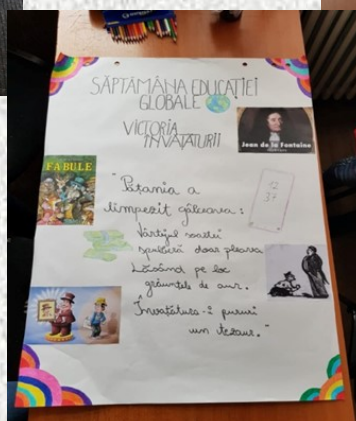
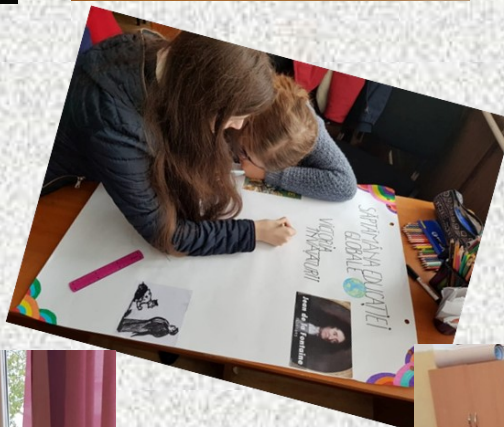
Săptămâna educației globale 19-23 noiembrie 2018 „Lumea se schimbă! Noi?” “The world e sunt:

N r. cr t.	Denumirea activității/proiectului	Modalități de realizare	Responsabil activitate	Data
1.	Deschiderea oficială a Săptămânii Educației Globale	Anunțarea temelor și obiectivelor, a activităților planificate Scurt istoric al proiectului Săptămâna educației globale.	Cadrele didactice implicate	Luni, 19 noiembrie 2018
2.	Evoluția orașului Săveni. Cum va arata el în viitor?	Postere fotografii	Prof. Amarie Carla Roberta	Luni, 19 noiembrie 2018
3.	Copilăria de ieri și de azi	Atelier de poezie Dezbateri Chestionare	Prof. Ana Maria Gavril	Mărti, 20 noiembrie 2018
4.	Literatura de ieri și de azi. Scriitori clasici/ scriitori contemporani	Atelier de creații literare – poezie, proză.	Prof. Cătălina Gușu	Mărti, 14 noiembrie 2017
5.	Liceul meu, piesă de puzzle al educației globale. Proiectele europene schimbă viitorul !	Activități de diseminare al proiectelor europene derulate. Testimoniale elevi ce au făcut parte la aceste mobilități Prezentări PPT. Experiențe ce aduc schimbarea!	Prof. Străjeriu Mi-rela, prof. Popovici Anca	Miercuri, 15 noiembrie
6.	Ceaiul de la ora schimbării	Studii de caz Dezbateri Grup de lucru – profesorii liceului "Dr. Mihai Ciucă" Săveni	Dir. Cristina Chiorescu	Joi, 22 noiembrie 2018
7.	Joburile de azi în antiteză cu cele de ieri	Vizite cu elevi la Ferărie și la un service auto din orașul Săveni	Prof. Cătălina Gușu	Joi, 22 noiembrie 2018
8.	Lumea se schimbă și orașul o dată cu noi	Prezentarea de către reprezentanții primăriei a proiectelor de dezvoltare pentru orașul Săveni	Cadre didactice, elevi	Vineri, 23 noiembrie 2018
9.	Cusăturile tradiționale de ieri – moștenire culturală în moda de azi	Colaje Dezbateri Expoziție de lucrări	Prof. Cristina Macovei	Vineri, 23 noiembrie 2018
10.	Încheierea proiectului Diseminarea proiectului	Prezentarea rezultatelor proiectului Expunerea rezultatelor .	Toate cadrele	Vineri, 13 noiembrie 2018

Prof. Cătălina Gușu

Literatura de ieri și de azi.
Scriitori clasici/scriitori contemporani

Atelier de creații literare – poezie, proză.

Ceaiul de la ora schimbării – Grup de lucru moderat de doamna director Prof. Cristina Chiorescu.
 Tema: Perspective europene de dezvoltare profesională pentru elevii din cadrul învățământului tehnologic de la Liceul Teoretic” Dr. Mihai Ciuca” Săveni . Program Erasmus + Formare Profesionala VET

Lumea se schimbă și orașul o dată cu noi	Prezentarea de către reprezentanții primăriei a proiectelor de dezvoltare pentru orașul Săveni	Cadre didactice, elevi
--	--	------------------------

Evoluția orașului Săveni. Cum va arata el în viitor?	Postere fotografii	Prof. Amarie Carla Roberta
--	--------------------	----------------------------

Liceul meu, piesă de puzzle al educației globale. Proiectele europene schimbă viitorul !	Activități de diseminare al proiectelor europene derulate. Testimoniale elevi ce au făcut parte la aceste mobilități Prezentări PPT. Experiențe ce aduc chimbarea!	Prof. Străjeriu Mirela, prof. Popovici Anca
---	---	--

Prof. Macovei Cristina

Cusăturile tradiționale de ieri – moștenire culturală în moda de azi

Colaje
Dezbateri
Expoziție de lucrări

AGENDĂ DE LUCRU

Activitate în cadrul „Săptămânii Educației Globale” – 19-23 nov. 2018

Tema: „*Lumea se schimbă. Noi?*”

Titlul activității: „Copilăria de ieri, copilăria de azi”

Tipul: masă rotundă

Data: 23 noiembrie 2018

Locul desfășurării: sala de clasă

Ora: 14.00– 15.40

Durata: 80 de minute

Profesor: Gavrila Ana-Maria

Participanți: elevi din clasa a XI-a G și a X-a F, Liceul Teoretic „Dr. M. Ciucă”, Săveni

Scopul activității: încurajarea educatorilor și elevilor să exploreze activitățile educaționale

Obiective:

- să definească noțiunea de schimbare
- să identifice cel puțin trei manifestări ale schimbării în ceea ce privește copilăria;
- să își dezvolte și/sau să își consolideze propriile păreri despre copilărie;
- să prezinte viziunea lor despre copilărie prin mesaj oral/scrise și prin desen.

Descriere:

Analizarea temei propuse prin prezentarea desenelor, poeziilor și a unor eseuri

Discuții despre cum se pot ei implica ca viitori părinți pentru a le oferi copiilor lor o copilărie frumoasă

Elevii sunt invitați să dea exemple de modalități de implicare.

Fă-ți cunoscută viziunea despre toleranță!

Elevii își arată unii altora produsele realizate, le discută, apoi le combină pentru a forma o viziune colectivă a noțiunii. Planșele se expun în clasă.

Promovăm copilăria!

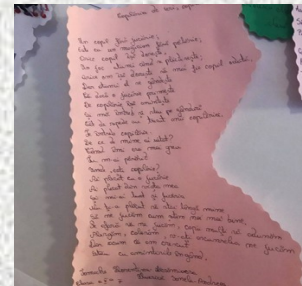
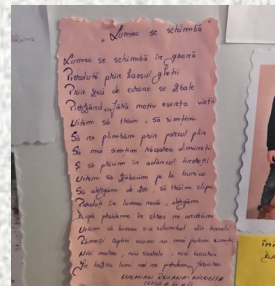
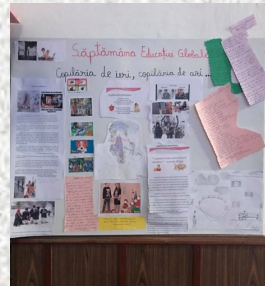
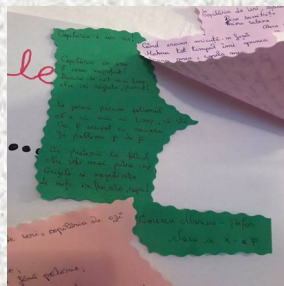
Elevii sunt împărțiți în echipe și primesc sarcina de a rețrai un joc al copilăriei lor.

Concluzii și aprecieri

Rezultate înregistrate:

- toți elevii au aflat informații noi despre noțiunea de *schimbare*, dar și despre faptul că pot contribui la această schimbare
- majoritatea elevilor a manifestat interes pentru implicarea în planificarea tuturor inițiativelor a acestei activități;
- mulți din elevii participanți au dobândit modalități creative de gândire, de analiză și de planificare a manifestărilor copilăriei— la nivel individual și colectiv;
- elevii au fost încurajați să colaboreze cu colegii, cu părinții și cu profesorii pentru a promova și a susține copilăria într-o societate în plină schimbare.

Evaluare: fiecare elev/ă propune idei pentru o copilărie fericită

Dincolo de critica literară și mai aproape de lectură – despre viață, artă, *mythos* și symbolism

Dorian Gray – artă poetică, drama răzvrătirii umane și tragedie a izbăvirii prin sacrificiul ultim
Una dintre cele mai fascinante creații literare universale – „Portretul lui Dorian Gray” capodoperă a prozei wildiene - reprezintă una dintre cele mai complexe expuneri ale percepției umane asupra esenței artei și identității multifacetate a sensurilor sale, unde cititorul este deopotrivă „consumator” și colaborator clandestin, investit cu atributele unui *demiurg* (δημιουργός - Dimiourgós - în accepțiunea sa elenistică).

Totodată, romanul lui Oscar Wilde se dovedește a fi una dintre cele mai controversate acte artistice, care își permite a-și ancora trama evenimentială în aria tematică a unor subiecte tabu pentru epoca victoriană a sfârșitului de secol XIX și, în unele zone subsumate încă intens prejudecăților de sorginte dogmatică, tabu chiar și în vremurile noastre. În acest roman se reformulează, întretesându-se, miturile ce „făcuseră deja carieră” în literatura lumii, pentru a crea un nou „supra- mit” al omului modern – acel *il uomo nuovo* anunțat de revoluția industrială – cel care trece peste morala timpului său, care îndrăznește să simtă și să guste libertăți nemărginite, preferând patosul unei vieți pline, dar tragice, liniarismului dramatic al unei vieți conforme regulilor. Nu în ultimul rând, întreprinderea narativă a lui Oscar Wilde, dincolo de pitorescul și savoarea tematică, este rezultatul unui travaliu estetic în care se omogenizează mijloace și tehnici diverse: descrieri abundente, exuberante lingvistic, fina observație psihologică, digresiuni argumentativ-meditative asupra sensului vieții și menirii *in aeternum* a ființei umane, asupra esenței artei și congruențelor frumosului cu destinul uman, toate sub tutela unui narator ubicuu, estetic și, aparent, admirator al propriului personaj. Textul este presărat cu obstinație cu reprize monologate sau de dialog care se ființează ca adevărate filosofări asupra temeiurilor existenței umane, surprinse scriptic în fraze cu un limbaj elevat - poate ușor artificial, pentru cititorul contemporan - cu sinuoase volute și dantelării stilistice, cu o abundență dionisiacă de detalii, cu retorsiuni topico-sintactice, în stufoase turnuri argumentative și exemplificări de-a dreptul baroce, în care se observă preeminența referințelor livrești și culturale prețioase.

Dincolo de calofilia elitistă, revenind la primul argument – acela al rațiunii existenței acestei creații narrative ca pretext al expunerii propriei teorii asupra artei - trebuie menționat că ideile wildiene cu privire la natura acesteia din urmă se coagulează în jurul ideii de *Frumos*, iar actul creator nu are ca sursă unică doar naratorul, ci și criticul și mediul receptor al lectorilor posibili. În prefața semnată de însuși autor se pornește de la premisa că arta este proiecția *multisursă* a intervenției creatoare, pusă sub semnul principiului unic, acela estetic al frumosului. Dacă Aristotel în a sa *Metafizică* propunea ca principiu ultim și general al existenței *Binele* - deci preexistența unui scop ultim cu plus valoare în orice demers existențial din universul văzut și nevăzut (scop care să ducă la o inevitabilă echilibrare a forțelor contrare prin absorbția în pozitiv, etic, moral a oricărei devieri de la normă), Oscar Wilde, ca estetician, enunță ca principal catalizator artistic *Frumosul*, excluzând moralitatea artei sau potențialul practic al acesteia : „Artistul este creator de lucruri frumoase (...)Nu există ceva ce s-ar putea numi carte morală sau imorală. (...) Orice artă este cu totul lipsită de utilitate practică.” Arta nu ține deci de *πρακτικά* (*praktiká*), ci de *ομορφιά* (*omorfía*).

Creația – în sensul ei absolut - este apanajul unei forțe regularizatoare care are drept ultim țel restabilirea ordinii, a echilibrului liniștitor și echidistant (asemenea egalității matematice, pornită din anularea reciprocă a termenilor de sens opus), iar creația artistică nu are ca scop instaurarea echității și a moralității, ci este o existență în sine și pentru sine, a cărei unică funcționalitate este aceea de a constitui un mijloc de revelare și potențare a frumosului. Dacă universul este moral, arta este doar estetică, egocentric sustrăgându-se pe sine creatorului și revelându-se autoritară, prin caracterul său absolut. Astfel, identitatea creatorului său se estompează, fiind absorbită de universalitatea și perenitatea operei sale : „Țelul artei este să reveleze arta și să-l ascundă pe artist”. Întocmai cum Universul - evidență în sine - ascunde sursa propriei creații – acel *Mare Anonim*, cum îl definea Lucian Blaga, arta - la rândul său transpunere material-senzorială a armoniei estetice - își păstrează în anonimat autorul. Oricine ar întreprinde un proces de refracție prismatică a sensurilor artei prin filtrul propriului eu sau prin reverberațiile cathartice produse în sinele sensibil de frumosul artistic devine, conștient sau nu, aplicat sau în regim amator, critic. Astfel, el își aduce aportul în conturarea sensurilor și conturilor sale simbolice - numit de Wilde „procedeu autobiografic”. Prin receptarea personală, o fărâmbă autobiografică, o amprentă a propriului eu, contururi fine ale resorturilor psiho-cognitive intime se transpun în variile irizații ale semnificatului operei în cauză. În cazul operei artistice procesul referinței saussuriene nu-și mai are sursa în conveniențele deciptării înțelesului artistic, ci se sublimază, crescând direct proporțional cu fiecare posibil lector (*decryptor*), la rândul său, un creator secundar de noi lumi imaginare. Opera de artă în sine nu este apanajul autorului, nici măcar a naratorului, este rezultatul cumulativ al reflecțiilor multiple ale celor care creează și receptează arta, fiind întrucâtva rezultatul sumei receptorilor săi din îndelunga-i paradigmă temporală de existență .

Nefiind un act cu finalitate practică, singura rațiune a existenței artei este aceea de a provoca admirația și de a invoca percepția estetică, nu de a prilejui analize sau judecăți asupra materiei sale (nu viața însăși contează, ci „spectacolul” vieții). Creația artistică nu trebuie/poate fi niciodată definitiv descifrată, ci trebuie mereu să își sporească puterea expresivă. Artă e pură, prin artă nu se poate păcătui, ea nu e supusă judecății, ea revelează. Cel care săvârșește păcatul descuamării operei de propria-i aură estetică și alterarea catharsisului prin cercetarea materiei artistice, minimizează potențialul acesteia reducând-o la asocieri brute cu realitatea minoră și găsește urâtul în frumos, pervertind însăși esența ei. Această concepție privitoare la primatul esteticului asupra adevărului, moralei și intelectului în perceperea operei de artă are evidente analogii cu concepția blagiană asupra artei expusă în termenii păstrării „orizontului misterului” și respingerii „cunoașterii paradisiace”. În concepția freudiană, păcatul este proiecția mentală a răului, sau a culpabilității referitoare la diverse acte; cu alte cuvinte păcatul se naște în mintea umană, păcatul în sine – ca evidență palpabilă – nu poate exista dincolo de o judecată realizată în baza unor precepte moral-religioase sau a unor (pre)judecăți acceptate cutumiar. Așadar, (pre) judecata este cea care determină apariția răului, a urâtului. Binele și Răul nu au putut exista până la mușcarea din fructul interzis al arborelui paradiziac al cunoașterii acestor două principii

logic antagonice. Conceptele negative nu pot exista logic decât în antiteză cu alte concepte recunoscute sau instaurate social ca pozitive. Rău –Bine, Yin și Yang, fericire – suferință, păcat – sfîntenie, viață –moarte, urât –frumos, ură - iubire. În artă păcătuiesc cei ce judecă și găsesc urâtul în spatele frumosului artei, de aceea Wilde militează pentru imparțialul „să nu judeci”

Asta e greșeala. Cei care găsesc înțelesuri frumoase în lucrurile frumoase sunt oameni cultivați. Pentru ei există speranță. Sunt cei aleși, pentru care lucrurile frumoase înseamnă numai Frumusețe.”Păcatul e al celui care-l scoate la iveală, care îl revelează, nu al celui ce naște noi universuri. Universul era perfect până să apară *Omul* și să perceapă *Răul* – liniștitoare concepție nu-i așa?

Aceeași obsesie a artei ca încarnare a frumosului răzbate și din oferta tematică și de motive a romanului – pictura (prin motivul tabloului care trebuie să surprindă și fixeze frumusețea desăvârșită, atemporal și intangibil), teatrul (ca mod de transpunere a actorului în universul extatic al frumosului, o poartă spre un alt univers labirintic ca *la țigănci* și, totodată, microunivers unde se joacă un spectacol mai mic decât cel al vieții cotidiene), muzica (mijloc de transcendere în orizontul armoniei atemporale – poate spre armoniile fondatoare ale primelor zbateri din viața Universului ce mai vibrează încă prin *stringurile* acestuia) sau arta obiectelor de cult (prilej de obsesii istovitoare, dilematice chiar) – toate fac ca această scriere să devină, printre altele, artă despre artă pentru artă.

Pictura și obsesia muzei supreme pentru crearea tabloului desăvârșit prilejuiesc fatidica întâlnire dintre lordul Henry Wotton și Dorian Gray. Obsesia pentru modelul desăvârșit, absolut (precum fiecare om își caută a urca propriul Everest aspirațional) și pasiunea posesivă pentru propria creație a pictorului conduc în mod ireversibil la asasinarea acestuia din urmă – artistul moare nu numai fizic, ci și răpus simbolic de căutarea febrilă a acelui absolut care se sustrage astfel cuprinderii umane. Această căutare eșuată a absolutului este una dintre temele literare majore și una din evidențele constante ale existenței umane: omul, mereu tinzând spre un ideal, ajunge a fi dezamăgit de acesta prin însăși atingerea sa (atingere analogică dezamăgitoare „cunoașteri paradisiace” care spulberă misterul), ori își creează mereu noi ținte intangibile, într-un efort sisific de transcendere de noi și noi limite. Acest tragism al existenței umane angoasate de un cerc vicios autoimpus ne arată ființa umană ca mereu cutând să atingă un țel care, odată atins, pare paradoxal, tot mai mult a se îndepărta. Din această angoasă sisifică, omul își construiește propriul mit – acela al existenței sub semnul insatisfacției cronice, al angoasei existențiale autoimpuse ce se pliază până la suprapunere pe conturul personajului modern a cărui proprie măcinare (socială, fizică, ideatică, sentimentală) este sursa absurdului în care se mișcă. Acest absurd – mai întâi nedeșluit, kafkian sau camusian – în care se regăsește abulic și apoi în care se trezește doar pentru a afla ca singură scăpare sacrificiul suprem.

Dorian Gray este inconfundabil și victimă și călău: victima propriilor obsesii, victima așteptărilor și aparențelor bolnăvicioase și fals păstrate, cele ale societății în care trăiește, victima influenței mefistofelice a unui om care îl împinge să trăiască așa cum nu îndrăznește el însuși să o facă, victima existenței care caută să echilibreze mereu balanța dintre „tot” și „nimic”, dar și călăul propriului suflet și al altora. Terifiant de modernă este maniera inertă în care se lasă manipulat, în care distruge neclintit destinele altora și absoarbe vampiric vitalitatea acestora împingându-i, dacă nu la (auto)excludere socială, atunci cu siguranță la sinucidere. Această forță distructivă și-o percepe protagonistul ca pe un act creator – creează povești care concurează realitatea, transformă realitatea în acte dramatice sau tragice demne de opere de geniu. Viața e o pânză pentru Dorian, pe care el, demiurgul, o poate acoperi după bunul plac de imagini, culori, vibrații, scene, tonuri, sentimente, simboluri. Un astfel de personaj, căruia îi curmă destinul și al cărui arhitect se autointitulează e Alan Campbell, devenit un paria al societății după prietenia cu Dorian Gray și pe care îl împinge la sinucidere. În același mod brutal renunță la iubire și – cu o cruzime vecină unei satisfacții maladive – afirmă că nu mai poate iubi, desconsiderând-o pe Sibyl, odinioară întruchipare a perfecțiunii idolatrizate, pentru neputința ei de tânără îndrăgostită de a mai juca dăruindu-se absolut pe scena teatrului de mahala. Simbolismul este puternic – Dorian trăiește doar pentru extazul vieții, privește viața ca pe un spectacol artistic absolut și devine un cinic critic, dezumanizat și obsedat de perfecțiune. Absolutul lui estetic, camuflat în realitate, îi infestează existența făcându-l imun la orice trăire umană nedemnă de arta supremă. Trădând arta pentru sentimente umane, în fața criticului suprem, actrița Sibyl coboară de pe pedestal și devine comună, mediocră, indistinctibilă din masa amorfă a tuturor tinerelor ingenue. Tânăra jertfește arta sa pentru iubire, Dorian jertfește

orice și pe oricine de amorul artei, el transformă – analogic tragicului Midas – tot ce atinge în artă și o împinge spre tragedie. Însăși sinuciderea ei este pentru el un act teatral, o formă de artă și motiv de adorație: „Dar cât de deosebită s-a dovedit a fi Sibyl! A trăit – n-a jucat – cea mai splendidă tragedie. Întotdeauna a fost eroină(...) A trecut din nou pe tărâmurile artei.”. „Nebunia” lui rezidă în tocmai această abilitate mefistofelică de a transfigura orice act de viață tragic, negativ în sensuri poetice, în rațiune de extaz *cathartic*. Să ne reamintim de inerția cu care *Străinul* lui Camus intră în vârtoarea absurdului vieții și lipsa lui de reacție care amintesc de omul modern amoral și asocial. Același punct focal al atenției, dincolo de orizonturile gândirii și comportamentului convenționale.

În *Portretul lui Dorian Gray* avem un Narcis legendar cu haină nouă, care, obsedat de propriu-i chip, își pierde sufletul. Acest Narcis al secolului al nouăsprezecelea nu își privește chipul într-un izvor, ci în propriu-i portret, iar obsesia pentru frumos și plăcere în același timp îi scindează ființa ireconciliabil: sinele fizic, frumos, atemporal, imaculat și sinele sufletesc, perisabil, încovoiat de greutatea unei conștiințe suprapopulată de păcat. Fizicul absoarbe voluptatea imortalității, a vieții fără conștiința răului, în timp ce psihicul său adânc se îmbibă de toată vina și refulările unei vieți, aparent, fără limite morale. Perfect la exterior, găunos la interior, personajul se autodistruge, ros de propria-i necurătenie, de conștiința ce, până la urmă, iese vulcanic la suprafață. Conștiința îl face să devină cel care vede urâtul în frumos, cel ce ucide arta întrezărind sub aparența perfectă monstruosul. Odată conștientizat urâtul de sub frumos absolut, păcatul capital fiind comis împotriva „artei” existenței sale, nu mai urmează decât autodistrugerea.

Intriga romanului își are sâmbrele simbolic în gândul născut din tentație, anume tentația negocierii (cu Universul, soarta, Dumnezeu). Psihic, se știe, orice om pus în iremediabila proximitate a propriei mortalități, nu se resemnează înainte de a încerca – după negarea evidenței și furie – să negocieze cu viața pentru câteva clipe în plus. Aceleași resorturi lăuntrice și la Dorian Gray. Personajul face un schimb faustian – atemporalitatea sufletului și curățenia lui devin apănajele exteriorului său fizic, iar alterarea exterioară devine marca propriului suflet: „Dacă s-ar putea ca eu să rămân veșnic tânăr și portretul să îmbătrânească!(...)Până și sufletul mi l-aș da!” Ispititorul este desigur controversatul lord Wotton, un corupător prin definiție și prin fapte. Acest personaj încarnează omul care își dezavuează teoretic propria umanitate, care preferă condiției umane trecătoare eternul rece al lucrurilor poleite, care opune existenței încorsetate de conveniențe o libertate absolută a plăcerilor care se sustrag oricărei judecăți. Această „gelozie” față de frumusețea perenă a lucrurilor materiale îl va dezumaniza pe Dorian, așa cum o intuiește creatorul portretului său fatidic, cel care identifica frumusețea umanității în tocmai condiția-i trecătoare. Păcatul absolut al acestuia nu este filosofia lui de viață, fiecare om având tentația absolută de a încălca reguli și conveniențe, ci incapacitatea lui de a trăi ceea ce predică, de unde și dorința aproape patologică de a-l modela pe tânărul Dorian, de a-l face să-i trăiască propria iluzie a vieții plenare, așa cum el nu îndrăznește. Psihologic, aceeași obsesie a modelării unei ființe umane după propriile aspirații neîmplinite și dorința de a trăi plenar prin destinul altora este și o modalitate de defulare, de compensare a propriilor frustrări, regăsită nu de puține ori în relația părinte-copii, părinte care neputând accepta individualitatea acestuia și eșecul propriei vieți, îi impune demiurgic un destin sau o conduită. Acest experiment oedipian, eșuat până la urmă, naște un Frankenstein al societății victoriene, foarte asemănător omului modern: un om care refuză orice inhibiții, pentru care binele este relativ, pentru care orice acțiune este justificabilă, egocentric, lipsit de empatie și mânat de propriile-i deziderate, un om asocial, amoral. În mod analog, societatea de astăzi ar fi una în care personajul nostru ar găsi un teren fertil, o societate care nu l-ar mai privi cu suspiciune conservatoare, ci care l-ar promova frenetic ca pe un temerar care distruge falsele bariere – o societate în care nimic nu este „rău” –

ci „diferit”, în care regulile există în măsura în care sunt profitabile. Morala? Morala romanului nu există, ci doar evidența finalului tragic și a artei cu care un filon narativ cu influențe gotice, pendulând între sublim și grotesc, ajunge *frumos absolut*. Acesta este scopul ultim al întreprinderii literare a acestui estetic pus în slujba frumosului, acela de a transcende materia cangrenată pe care o frământă, metamorfozând-o în frumos. Frumosul, taina, misterul care își găsește ecou în noi, eroi în care ne regăsim/ am vrea să ne regăsim. *Catharsis above all, my dear Watson !* – ar fi zis un alt proeminent personaj născut din substanța imaginarului epocii victoriene.

Tehnica scriitoricească impresionează prin naturalețea cu care sunt armonizate într-un tot extrem de condensat pasaje meditative cu alură de spovedanie, pasaje de introspecție psihologică, intervențiile naratorului omniscient, fluxul narativ care creează osatura cronologică a faptelor și asigură avansarea acțiunii, pasaje de reflecție cvasi-filosofice cu aparență de silogism, fortificate de o platoșă inexpugnabilă de argumente, toate coagulate de o masă densă de descrieri în care abundă epitete prețioase, mențiuni livrești și substantive din arii semantice adiacente artelor în general, istoriei și culturii materiale, aproape sufocate de detalii migălos sudate. Iată doar câteva exemple de astfel de armonii cu note parnasiene : „(...) gingașele museline de Delhi, cu minunate lucrături de frunze în fir de aur și presărate cu strălucitori fluturași metalici; văluri de Dacca, vestite în Orient și atât de vapoase, încât pe acolo li se spune „țesătură de văzduh” ori „apă curgătoare” sau „roua serii; stranii țesături din Java, împodobite cu figuri stranii; galbene draperii chinezești lucrate cu neasemuită migală ; cărți legate în satin roșiatic sau mătase azurie, împodobite cu *fleurs de lys* ; păsărele sau peisaje; văluri de *lacis* lucrate în punct unguresc; brocarturi siciliene catifele țepene spaniole; lucrături georgiene cu colțuri aurite și *foukousas* japoneze cu aurăriile lor în tonuri verzui și păsări cu penaj fermecător”(op. cit., p.165).

Din seria nenumăratelor meditații asupra rostului artei și al existenței, cele mai complexe și incisive aparțin lordului Wotton veșnicul *raisonneur* cinic: „Numai că frumusețea, frumusețea adevărată, ia sfârșit acolo unde începe expresivitatea intelectuală. Intellectul este prin el însuși un mod de a exagera și nimicește armonia oricărui chip. În clipa când cineva stă și gândește devine în întregime numai nas, ori numai frunte, sau altceva respingător.” „Singura cale de a scăpa de ispită este să i te supui. Rezistă-i și sufletul îți va fi otrăvit de dorul de lucrurile pe care și le-a refuzat, de dorința după ceea ce monstruoasele lui porunci a făcut să apară monstruos și neîngăduit.(...)S-a spus că marile minuni ale lumii se petrec în capetele oamenilor. Tot în capetele oamenilor, și numai acolo, se făptuiesc marile păcate ale omenirii.” Cunoașterea distruge din nou misterul.

Cu un personaj Narcis și Faust deopotrivă, modern până în cele mai adânci microfibre ale ființării sale livrești, romanul *Portretul lui Dorian Gray* este o sursă de inepuizabile valențe interpretative pentru *criticul* de orice fel – fie el lector amator, estetic, istoric literar, psihanalist, ori biograf. Personajul este incitant cu atât mai mult cu cât reprezintă personificarea fiecăruia dintre noi, cei ontologic predispuși la revoltă față de condiția noastră biologic trecătoare. El este întruparea eului nostru posibil, care își urmează propriile impulsuri, pe care altminteri, în afara ficțiunii, nu ni le-am putea asuma. Dogmatic, am putea spune că în Dorian alternează Dumnezeu și Diavolul, ispita și setea sfințeniei. A nu se înțelege că doar căutarea țelului absolut – aici frumosul peren, în orice manifestare a lui – este păcatul lui Dorian Gray, ci revolta față de propria-i condiție de muritor și ființă sensibilă care nu numai îl rupe de societatea convențională, menită a fi așa pentru a asigura un minim de confort existențial acestor fragile „*muști de-o zi*”, dar îi anihilează și conștiința – singurul sistem de securizare și preservare a întregului anatomic și spiritual. Este pericolul spre care se îndreaptă însuși omul actual – prin știința care oferă tot mai evident speranța unei perenități umane, prin angrenarea ființei într-un

ritm alert al unei vieți de o terifiantă rutină. Odată perioada existenței biologice extinsă indefinit și ieșirea morții din categoria certitudinilor proxime, omul ar abdica de la grija pentru sine și ceilalți, relațiile umane ar fi mai distante și rațiunea unor reguli care să ne protejeze pe noi și pe cei apropiați s-ar dizolva în mulțimea de soluții pe care știința ni le-ar oferi. Focalizarea pe sine, egoismul acerb nu ar mai fi păcate, ci o nouă lege darwiniană a supraviețuirii. Preservarea esteticului și vitalității anatomice par să excludă păstrarea sănătății interioare, a cărei distrugere ar atrage inexorabil moartea întregului. Izbăvirea lui Dorian Gray începe cu o primă faptă bună și se încheie cu uciderea răului prin sacrificiul de sine. Eliberarea din infernul trăirii amintește de Faust care revine din propriul infern pentru salvarea sufletului Margaretei, ori de Orfeu cel ce coboară în Infern pentru Euridice. Dorian găsește calea de a ieși din absurdul existenței sale, asemenea personajului sorescian Iona, prin interiorul propriei ființe, prin sacrificiu. Poate uitând de noi – de egoistul *EU* – netezim calea spre adevăr și eliberarea de toate chingile existenței mărunte, cotidiene, impuse extern sau autoimpuse.

Privit astfel, romanul are valențe și filoane ideatice multiple. Este epopeea frumosului artistic ca frumos absolut, incongruent urâtului sau păcatului. Este o lecție de receptare a artei, de acceptare a ei ca esență a frumosului extras din orice, chiar din urâtul baudelairian/ arghezi-an. Este o lecție de cunoaștere – cunoașterea prin artă, care nu distruge misterul. Este o lecție de regăsire a umanității din noi înșine prin paradoxala renunțare la noi-înșine. Este o lecție de viață și un semnal de alarmă referitor la dehumanizarea ființei într-o societate tot mai grăbită, automatizată, încorsetată de zeul tehnologiei. Este reluarea livrescă, prin reacordarea lirei, a acordurilor mitului renașterii din propria cenușă, una simbolică, a creării omului nou prin sacrificiu – temă atemporală, cu mii de fețe, ce străbate evurile. De la Isis și Osiris, la Ra - soarele ce renaște în fiecare zi, Mithra, Iisus, până la sacrificiul Anei lui Manole, la personajele basmelor populare înviate de apa vie, la Iona sau, mai nou, la eroii Marvel ce acaparează universul imaginarului cinematografic, toate aceste produse ale imaginarului uman întruchipează năzuințele ascunse ale ființei umane de a-și depăși propria condiție, de a (re)crea realitatea și a naște o nouă umanitate prin puterea sacrificiului personal.

Dincolo de interpretările și analogiile de mai sus, ansamblul argumentativ de față nu se vrea o lecție definitivă, ci o invitație aluzivă la lectură, la reflecție, la a răspunde pozitiv provocării de a intra în universul livresc și de a crea o nouă lume ficțională, adăugându-vă ca cititor la lista de creatori secundari ai universului estetic wildian ori ai oricărui altuia. Citind imaginația nu mai cunoaște limite, imaginându-ne devenim stăpânii absoluți ai destinului poveștii noastre, acolo unde nu există urât, nu există judecată ori vină, acolo unde e doar frumos și mister.

Profesor Băetu Dana –Alina

Eseu in scris în ediția a VII-a a concursului de creație **”Romania între realitate și ficțiune”**

Organizator: Liceul Tehnologic ”Aurel Vlaicu”, Cluj-Napoca

Sectiunea “ Romania de azi”

Titlu: *Către mama...o scrisoare niciodată expediată*

Autor: CREȚU ANDRA, clasa a XII-a D; prof. coordonator, Nechifor Florica

Liceul Teoretic ”Dr. Mihai Ciucă”, loc. Saveni, jud Botosani

Dragă mamă, îți scriu iar...

Azi e mai frig decât ieri, dar sufletul meu e parca înghețat. Și chiar nu simt că vine primăvara, mă simt de parcă aș fi naufragiată pe o insulă pustie. Nu e nimic serios, stai liniștită, zic și eu așa...

Știi, ieri am avut ședință cu părinții, pentru mine nu a fost nimeni, tata a avut foarte multă treabă și nu a avut cum să ajungă.

Ne-a întrebat doamna dirigintă câți dintre noi avem unul sau ambii părinți plecați în străinătate și am ridicat și eu mâna...

mâini ridicate. Da...

Ți -am vorbit de banchet și premiere săptămâna trecută, nu? Am strâns bani și vin aproape toți parinții, aș fi vrut să vii și tu.

Bunica nu se simte prea bine, dar i-am cumpărat pastile, să nu îți faci griji, ne descurcăm. Zilele trecute a fost tușa pe la noi și ne-a adus plăcinte, dar nu erau la fel de gustoase ca ale tale.

Am auzit că plouă mult la tine, să te îmbraci bine să nu răcești. Ah! Am uitat să îți spun- săptămâna viitoare ni se prezintă diverse facultăți, știi, termin liceul și... Ce bine ar fi să fii acasă, să ne consultăm, unde ar fi bine să merg, ce sa fac mai departe, am atâtea idei dar nu știu ce să aleg...

Tot ieri a fost și ziua mea, să știi că nu m-am supărat că nu m-ai sunat, probabil nu ai avut timp. Nu am uitat nici acum ziua în care ai plecat, ții minte ce mi-ai spus?

Eu îmi amintesc: „*Să nu plângi! Când vin acasă îți aduc o păpușă frumoasă, dulciuri și hăinuțe frumoase.*” Aveam pe atunci vreo șapte ani și m-am lăsat convinsă de aceste promisiuni; azi dacă mi-ai spune că pleci, nu te-aș lăsa. Și cred că o parte din vină e doar a mea ... eu, eu îți spuneam că toți colegii mei au suc și dulciuri la școală și hăinuțe mult mai frumoase ca ale mele!

Of, viitorul ăsta care mi-a furat mama...

Acum realizez că aș fi preferat să nu am nimic din toate,dar să fiu săracă lângă mama.

Mi-a promis bunica că atunci când primește pensia îmi încarcă telefonul cu credit și pot să te sun. Mai este vreo săptămână și vine poștaşul, îl aștept cu nerăbdare și te voi suna mamă, căci îmi e așa dor de tine.

Știi mamă... când văd atâtea accidente la televizor, plâng... nu e deloc ușor să știu că ești departe. În curând vin sărbătorile pascale...poate vii acasă!

Fii te rog cadoul perfect de ziua mea... la anul plec la facultate și voi fi iar singură.

M-ai gândeste-te dragă mamă, te rog!

PS... Am găsit un desen, nu mai știu câți ani aveam când l-am făcut, dar știu că era o surpriză pentru tine, pe atunci eram o familie normală, voi erați acasă, stiam când vii de la muncă și îți pregăteam surprize, îți amintești?

Mi-e dor de tine

Cu drag, Andra

Direcții de acțiune pentru prevenirea și combaterea a abandonului școlar

Prof. Gorescu Carmen

Conform [statisticilor](#), 6 milioane de tineri renunță anual la studii (ceea ce înseamnă aproximativ 14% din numărul total de elevi). Pentru aceștia, viitorul este sumbru: șomaj, [sărăcie](#) sau marginalizare. Tinerii care renunță prematur la studii sunt considerați a fi cei care deși au vârstele cuprinse între 18 și 24 de ani, au terminat cel mult învățământul gimnazial la data la care abandonează [școala](#).

În România, [rata abandonului școlar a crescut cu o treime în ultimii 9 ani](#).

Creșterea ratei de abandon poate fi determinată și de criza economică actuală, iar deocamdată analizele obținute de UNICEF pe baza sistemului de monitorizare a impactului crizei economice arată o creștere de 10% a absenteismului școlar.

Dacă înainte de 1989 rata abandonului școlar era foarte scăzută, imediat după schimbarea regimului și trecerea la democrație s-a constatat că elevii tind tot mai mult să părăsească băncile școlii. Ei au fost încurajați și de atitudinea părinților pentru care „cartea nu mai reprezintă o prioritate”, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forței de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupa de ei.

Cauzele abandonului școlar sunt multiple, poate fi vorba fie de inadaptarea elevului la activitatea de învățare, fie de inadaptarea școlii la factorii interni (psihologici) și/sau externi (socioeconomici, socioculturali) ai copilului.

Copilul are nevoie de suport emoțional susținut, de siguranță și de apartenență la grup. Orice dezechilibru al stării emoționale a copilului îl dezorientează și îl descurajează atunci când trebuie să depună un efort semnificativ în ceea ce privește activitățile școlare. Un copil care resimte un disconfort în plan fizic, psihic sau emoțional poate manifesta, la un moment dat, tendința de a abandona școala. Plecarea părintelui/părinților la muncă în străinătate este un stres semnificativ ce poate avea un impact negativ asupra echilibrului emoțional al copilului

determinându-l în mod indirect să abandoneze școala. Direcții de acțiune pentru prevenirea și combaterea a abandonului școlar:

Pentru fiecare copil, părintele sau persoana în grija căruia se află copilul sunt primii „profesori”. Adulții care îngrijesc copilul trebuie să știe că prin implicarea în educația și formarea copilului pun bazele de care acesta are nevoie pentru a se dezvolta și a-și construi un viitor de succes. Familia poate contribui la reducerea ratei de abandon școlar prin:

asigurarea unor condiții socio-economice cât mai bune (asigurarea hranei zilnice și a pachetelului cu mâncare pentru școală, a îmbrăcăminții și încălțăminții, a condițiilor locative necesare studiului, a materialelor educaționale necesare);

asigurarea unui echilibru emoțional, a sentimentului de apartenență și sprijin necondiționat;

crearea unui climat familial adecvat, asigurarea unui mediu favorabil dezvoltării și învățării, cu scopul de a pregăti copilul pentru existența independentă și viața de adult dându-i repere pe care să le urmeze;

schimbarea mentalității vis-a-vis de acțiunile și nevoile sociale, de modalitatea de raportare la mediul înconjurător al copilului;

atitudine pozitivă a adulților din apropierea copilului față de educația acestuia;

control parental direct și activ în viața copiilor;

limitarea prestării unor activități lucrative în gospodărie sau în afara acesteia;

control asupra activității copiilor în timpul liber;

acordarea ajutorului la învățătură din partea părinților/tutorilor să fie cât mai mare;

prezența părintelui/părinților în viața copilului.

Școala poate găsi soluții care să ofere șanse egale tuturor copiilor. Dintre factorii principali care ar putea duce la diminuarea sau reducerea abandonului școlar amintim:

să evite supraîncărcarea școlară;

să diversifice și să facă mai atractive activitățile școlare;

să organizeze activități extrașcolare menite să atragă elevii;

să stabilească și aplice un program de recuperare a materiei școlare pentru elevii cu astfel de probleme;

să existe comunicare asertivă și eficientă cadru didactic-elev;

să evite constituirea unei elite, ceilalți fiind marginalizați;

oferta școlară să fie compatibilă cu trebuințele, interesele și aspirațiile elevilor;

exigențele școlare să fie rezonabile;

sistemul de evaluare să nu fie unul subiectiv, ci unul individualizat, adaptat nivelului real al copilului, să nu devalorizeze imaginea copilului;

să nu mai promoveze relații pedagogice bazate exclusiv pe autoritatea profesorilor disciplina școlară să nu fie nici excesiv de permisivă, nici excesiv de rigidă;

să evite practicile educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante;

sistemul școlar să fie adecvat la cerințele sociale actuale;

să existe o dotare materială adecvată în școală;

Utilizarea experienței celor ce au renunțat la școală pentru a preveni căderea încrederii în educație.

ar putea fi util ca elevi care au renunțat deja prematur la școală să intre în contact cu cei aflați în risc de a abandona, povestindu-le care este imaginea lor curentă despre școală, cum a decurs viața lor post-școlară;

foști elevi ai școlii pot fi atrași să își prezinte istoriile de viață în "mini-conferințe", în care dialoghează cu actualii elevi;

stimularea administrațiilor locale și a ONG-urilor de profil să implice ca voluntari elevii de gimnaziu și liceu proveniți din comunități cu risc ridicat de abandon în programe de suport pentru bătrâni și familii aflate în nevoie.

Formarea părinților pentru conștientizarea rolului de beneficiari indirecti ai educației.

crearea de oportunități pentru dezvoltarea rolului de partener educativ al părinților;

extinderea în mediul rural a proiectelor educaționale de tip „Școala părinților”

Asigurarea accesului tuturor copiilor la serviciile educaționale.

creșterea calității educației în toate mediile;

asigurarea accesului tuturor copiilor de vârstă preșcolară și școlară la educație, inclusiv a celor din zonele izolate;

implementarea măsurilor legislative și organizatorice pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în clasa pregătitoare;

credibilizarea învățământului profesional și tehnic;

promovarea și eficientizarea serviciilor educaționale pentru copiii cu cerințe educaționale speciale;

Reintegrarea în sistemul educațional a persoanelor care au părăsit de timpuriu școala.

eficientizarea rețelei școlare, care să corespundă nevoilor reale ale comunității locale și a societății în general;

dezvoltarea parteneriatul interinstituțional pentru identificarea persoanelor care au părăsit

de timpuriu școala și care îndeplinesc condițiile de vârstă pentru cuprinderea în sistemul educațional;

asigurarea unei oferte adecvate de programe educaționale de tipul „A doua șansă”

Dezvoltarea autonomiei instituționale prin implementarea unor măsuri și acțiuni de prevenire și reducere a abandonului școlar.

asigurarea consultanței și sprijinirea managerilor unităților de învățământ, în vederea dezvoltării parteneriatelor active cu autoritățile și comunitatea locală pentru prevenirea abandonului școlar;

implicarea reprezentanților autorităților locale și ai altor instituții din comunitatea locală în proiecte educaționale ce au ca scop prevenirea și reducerea abandonului școlar;

dezvoltarea de programe și servicii de asistență psihopedagogică la nivelul unităților de învățământ din mediul rural

Formarea continuă a personalului didactic pentru promovarea practicilor educaționale specifice prevenirii abandonului școlar.

abordarea problematicei abandonului școlar în activitățile de formare continuă;

susținerea cercetării științifice, didactico-pedagogice și de specialitate, a colaborării cu mediul academic universitar, în scopul realizării de diagnoze, analize și a elaborării unor strategii educaționale relevante pentru prevenirea și reducerea fenomenului abandonului școlar;

Prin cele menționate mai sus se arată că abandonul școlar este, în fapt, culminarea unui proces pe parcursul căruia elevul, din diferite motive, se îndepărtează de școală și în cele din urmă o părăsește. Copiii trebuie monitorizați încă de la începutul școlarizării, astfel încât să se poată prevedea și preveni tendința de abandon școlar. Pentru prevenirea sau reducerea ratei abandonului școlar trebuie lucrat atât cu elevul cât și cu familia și școala.

Bibliografie

Doll, J. J., Eslami, Z., & Walters, L. (2013). Understanding Why Students Drop Out of High School, According to Their Own Reports. SAGE Open, 3

Convenția cu Privire la Drepturile Copilului.- UNICEF 2000

Marin Flavia, Abandon școlar sau eșec instituțional.- București 2003

Neamțu Cristina, Devianța școlară.- București 2000

Păun E. Școala- abordare socio-pedagogică.- Polirom, 1997

Călătorie în lumea fascinantă a cărții Exemple de bună practică

Profesor Carmen Romaniuc

Schimbările contextelor economic, tehnic și socio-cultural ale ultimilor ani influențează considerabil activitatea elevilor și a tinerilor care și-au schimbat preferințele de petrecere a timpului liber. Interesul pentru lectură și pentru literatură se menține parțial în preocupările copiilor, mai ales în funcție de atitudinea familiei sau chiar a profesorilor și prietenilor. Din nefericire, încă mai există persoane, atât părinți, cât și profesori, care nu reușesc să depășească tendința perimată de a compara generațiile vechi cu cele noi. Cu siguranță există diferențe notabile între obiceiurile de lectură ale trecutului și cele ale prezentului, însă rolul adulților implicați în educația elevilor este de a cerceta un fenomen și de a găsi soluțiile necesare pentru stimularea interesului față de lectură al tinerilor. Mai ales în contextul în care analfabetismul funcțional este tot mai des adus în discuție.

În semestrul al doilea al acestui an școlar am căutat să promovez cât mai mult activități de lectură prin diferite acțiuni nonformale.

Deoarece excursiile sunt mereu preferate de elevi, am organizat o excursie la Ipotești fiindcă am constatat că sunt copii care nu au mai vizitat acest obiectiv turistic emblematic pentru literatura română. Pe lângă vizitarea locurilor, participanții au văzut sau au revăzut manuscrise, fotografii vechi, mobilierul original al casei în care a copilărit Mihai Eminescu. De asemenea s-au vizitat bisericuța familiei și Casa Papadopol înzestrată cu obiecte și decorațiuni tradiționale.

O altă activitate extrașcolară a fost participarea unui număr mare de elevi la concursul național „Poveștile Cangurului” în cadrul căruia se urmărește dezvoltarea competențelor de lectură și de înțelegere a unui text la prima vedere. Participanții au putut observa cât de important este să ai un ritm propriu de lectură și să înțelegi informația transmisă de text pentru ca mai apoi să o folosești în scop propriu.

Vizitele la Biblioteca Orășenească au oferit alte contexte de lectură, învățare și menținere a interesului pentru lectură. Acestea au presupus familiarizarea cu spațiul bibliotecii, împrumutul de carte, dar și omagierea unor scriitori consacrați: Mihai Eminescu, Tudor Arghezi, I.L.Caragiale, Grigore Vieru.

Un „Carnaval al personajelor literare” este o modalitate eficientă de a provoca la lectură și la realizarea unei legături concrete între lumea cărții și personalitatea elevilor. Prin prezentări orale despre preferința pentru un anumit personaj, realizarea costumului, găsirea unor asemănări și deosebiri între personaj și persoane din lumea reală, elevii implicați și-au lărgit orizontul lecturii.

De asemenea, este esențial ca în mediul școlar să se citească, nu numai în cadrul orei de limba și literatura română. Dacă există posibilitatea selectării unui opțional de lectură, așa cum este cel propus de Ministerul Educației, „Lectura și abilitățile de viață”, contextul de lectură va căpăta o alocare de timp mai mare care vine în avantajul elevilor. Profesorul poate stabili o listă de lecturi ținând cont de preferințele copiilor și mai ales consultându-i în mod deschis. Poate acest tip de relaționare este așteptat de mulți elevi care vor să vadă că ei sunt importanți pentru profesorul lor și se ține cont de părerea lor.

Tot mai multe voci sunt de părere că puterea exemplului este foarte importantă. Copiii care nu văd în jurul lor adulți care să citească, la rândul lor nu vor citi. Astfel că este de bun augur ca în cadrul ședințelor cu părinții să se discute acest subiect, să fie aplicate chestionare, să fie organizate ateliere împreună cu părinții și elevii.

În concluzie, pasiunea pentru lectură se inoculează, se cultivă și se perpetuează, iar actorii implicați sunt multipli, nu numai elevii, profesorii sau părinții au această responsabilitate, ci toți împreună.

EMOȚII POZITIVE

Profesor Mandache Monica Cristina

Fiecare profesor își dorește ca la ora sa elevul să fie calm, mulțumit, relaxat, fericit, încântat, mândru de rezultatele sale, satisfăcut în momentul în care este evaluat, să aibă încredere în propria persoană, să aibă curaj în exprimarea propriilor emoții.

Emoțiile pozitive contribuie la starea de bine a elevului de liceu, îmbunătățește modul în care gândește și capacitatea sa de concentrare. Acest tip de emoții îi ajută pe elevi să construiască relații mai bune atât între ei cât și cu dascălul din fața lor.

Emoțiile pozitive dezvoltă curiozitatea. Curiozitatea ne ajută să reținem mai ușor și pe o perioadă mai îndelungată de timp. La orele de istorie, elevii pot avea întrebări de genul: Când a apărut omul pe Pământ? De ce maimuțele din ziua de azi nu se transformă în oameni?, etc. Profesorul de istorie poate oferi tinerilor răspunsuri cu ajutorul unor videoclipuri în care este prezentată evoluția omului pe Pământ de la apariția sa și până la Homo sapiens. Curiozitatea elevilor trebuie încurajată pentru ca elevul să fie mai atent la ore și să rețină mai ușor noțiunile predate. Curiozitatea satisfăcută declanșează anumite zone ale creierului responsabile cu plăcerea și bucuria.

Curiozitatea dezvoltă creativitatea. Termenul de creativitate provine din limba latină de la cuvântul *creare* ce înseamnă *a naște*, dar psihologul american Gordon W. Allport este cel care îl folosește pentru prima dată pentru a defini o trăsătură a personalității, cu sensul de capacitate de a genera ceva nou. În psihanaliză „*actul creativ este un act de sublimare a impulsurilor reprimite, ce are la bază dinamica inconștientă.*” (E. Joița și colab., 2003). Oricum ar fi definită, cert este că creativitatea individuală contribuie la creativitatea socială: „*Creativitatea individuală este vitală pentru dezvoltarea individului, constituie premisa creativității sociale, indispensabilă oricărei societăți sau oricărei culturi.*” (Landau, E., 1979)

Dacă ne raportăm la cele cinci niveluri ale creativității identificate de Irving A. Taylor (1959), la orele de istorie poate fi încurajată *creativitatea expresivă* a elevilor, caracterizată prin libertate de expresie și promptitudine, atunci când tinerii sunt îndemnați să transfere cunoștințele dobândite în cadrul unei lecții într-o prezentare de tip Prezzi sau Power Point. *Creativitatea productivă* poate fi dezvoltată în rândul tinerilor atunci când aceștia au posibilitatea de a folosi mijloace tehnice, în funcție de posibilitățile fiecăruia, pentru a investiga viața cotidiană din timpul regimului comunist. Modul în care prezintă informațiile

descoperite determină *creativitatea inventivă* a acestora. *Creativitatea inovatoare* și cea *emergentă* sunt mai greu de cultivat în rândul adolescenților la orele de istorie, dar probabil nu imposibil. Un elev creativ este capabil să se dezvolte folosindu-se de propriile resurse. De asemenea, tânărul creativ este curios, intuitiv, idealist, capabil să-și asume riscuri, curajos în convingeri, încrezător în forțe proprii, perseverent. Aceste calități umane contribuie la dezvoltarea sa ulterioară, la integrarea sa într-o societate aflată într-o permanentă schimbare.

Un elev creativ este un elev cu o stimă de sine pozitivă. Acesta va fi capabil să ia decizii responsabile, să rezolve fără probleme noi sarcini de lucru, să ofere ajutor și sprijin colegilor săi aflați în dificultate, dar cel mai important va fi capabil să-și exprime propriile emoții, atât pozitive cât și negative. Un astfel de elev trebuie mereu încurajat și are nevoie să i se acorde atenție, să fie ascultat. Dezvoltarea unei stime de sine pozitive în rândul elevilor la toate orele de curs îi va face pe aceștia să facă față mult mai bine situațiilor din afara școlii. Ei vor ști să prevină situațiile de criză sau eșecurile din viața personală. Adriana Băban (2011) oferă câteva sfaturi utile pentru profesori pentru ca elevii lor să dezvolte o stimă de sine pozitivă: exprimarea unor expectanțe rezonabile în raport cu vârsta elevului, planificarea din timp a activităților, formularea clară a ceea ce se așteaptă de la elevi. Dascălul trebuie să se focalizeze în primul rând pe aspectele pozitive ale elevilor și nu pe cele negative deoarece trebuie întărit efortul și comportamentul pozitiv. De asemenea, profesorul trebuie să ofere posibilități și opțiuni elevilor de câte ori este posibil. De exemplu, atunci când elevii au ca sarcină de lucru pentru acasă realizarea unui eseu pe o temă dată, ei pot scrie tema pe caietul de teme sau o pot tehnoredacta cu ajutorul PC-ului, să o listeze și să o adauge la portofoliul elevului. Fiecare elev trebuie să primească recompense pentru munca depusă, dar recompensa nu trebuie să fie extravagantă. O apreciere verbală, o încurajare sau o notă bună sunt întotdeauna bine venite. Colaborarea dintre școală și familie trebuie să fie foarte strânsă pentru a oferi copiilor cât mai multe oportunități de succes și situații în care tânărul să-și identifice punctele tari. Activitățile extrașcolare, precum cele de voluntariat, oferă elevilor oportunitatea de a oferi ajutor persoanelor aflate în impas și dezvoltă sentimentul de auto-eficacitate. Auto-eficacitatea este convingerea unei persoane despre propria capacitate de a obține anumite rezultate în anumite circumstanțe, rezultate ce pot influența stilul de viață al individului. Acest sentiment influențează modul de gândire și comportamentul adolescenților, pentru că la ei ne referim în studiul de față. Auto-eficacitatea școlară este sinonimă cu convingerea tânărului de a face față procesului de învățare. Elevii care depun efort în realizarea temelor, studiază suplimentar, sunt perseverenți în fața greutăților întâlnite, vor avea rezultate școlare mai bune și reușită la examenele naționale. Dificultățile întâlnite în procesul de învățare nu ar trebui să-l descurajeze pe elev ci dimpotrivă ar trebui să-l .

motiveze. O sarcină de lucru simplă duce la plictis, iar elevul va considera că succesul se dobândește ușor; dimpotrivă cu cât sarcina de lucru este mai complexă auto-eficacitatea copilului va fi mai dezvoltată. Implicarea în învățare (*learning engagement*) este măsura unei experiențe de învățare potențial reușite pentru toți cei interesați. Un elev implicat este: activ în procesul de învățare, dornic de participare la lecție, dornic de a cheltui efort, motivat, inspirat. Dacă un elev își termină toate sarcinile la timp, produce rezultate excelente și colaborează atât cu colegii cât și cu profesorul poți spune cu încredere că este implicat. Pe de altă parte, dacă își îndeplinește sarcinile, dar neglijează alte activități, iar rezultatele lui sunt slabe, atunci probabil că nu este implicat.

Cele trei dimensiuni ale implicării sunt:

- la nivel cognitiv;
- la nivel emoțional;
- la nivel comportamental.

Implicarea la nivel emoțional presupune atașamentul elevului față de colegi și profesor, implicarea în desfășurarea lecției. Un elev implicat emoțional se confruntă cu un nivel scăzut de anxietate. Uneori, elevii se pot simți izolați în timpul călătoriei lor de învățare și, prin urmare, se dezactivează emoțional. Prevenirea acestor sentimente și încurajarea implicării emoționale pot fi realizate prin proiectarea și implementarea atentă a cursului. Dacă un elev are o explicație suficientă despre motivul pentru care participarea la lecție este importantă și știe cum ar putea să-și îmbunătățească activitate cu ceilalți, este mai probabil să se angajeze emoțional cu conținutul.

Ediția I, anul 2019 (Nr. 4/2019) - aparitie semestrială